

# Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΙΧΩ

Ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος εἶναι γνωστός εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰ βιβλία Γ' καὶ Δ' Βασιλειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ δρᾶσις αὐτοῦ τοποθετεῖται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἱεριχοῦς καὶ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ.

Ὁ προφήτης Ἠλίας εὔρε τὸν Ἐλισσαῖον εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ, Ἀβελμαουλά, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου, ἐνῶ ὥργωνε καὶ τὸν ἐκάλεσε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ὁ Ἐλισσαῖος ἀνταποκρινόμενος, ἄφησε τὸ ὄργωμα, ἐθυσίασε τοὺς δώδεκα βοῦς, μέ τοὺς ὁποίους ὥργωνε, παρέθεσε τράπεζαν εἰς τὸν λαόν καὶ ἠκολούθησε ὡς μαθητὴς τὸν προφήτην Ἠλίαν. (Βασ. Γ', 19,12 κέξ).

Ὁ θεὸς ἐχάρισε εἰς τὸν Ἐλισσαῖον τὸ προφητικὸν καὶ θαυματουργικὸν χάρισμα. Ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ σημεῖα ποῦ ἐπετέλεσεν εἶναι ἡ διὰ προσευχῆς μετατροπὴ τῶν πικρῶν καὶ θανατηφόρων ὑδάτων τῆς πηγῆς τῆς Ἱεριχοῦς παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σαρανταρίου εἰς γλυκέα καὶ πόσιμα (Βασ. Δ', 2, 23-25).

Οὐχὶ μακράν τῆς πηγῆς αὐτῆς, εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως τῆς Ἱεριχοῦς καὶ παρὰ τὴν συκομορέαν τοῦ Ζακχαίου, διατηρεῖ τὸ Πατριαρχεῖον Ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου, ἀνακαινισμένην ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Βενεδίκτου, μεταξύ τῶν ἐτῶν 1970-1980, ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γαβριήλ, βοηθουμένου ὑπὸ τῆς μακαριστῆς μοναχῆς Χριστοδούλης. Ἡ Ἐκκλησία αὕτη χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς ἐνοριακὸς ναὸς τῆς μικρᾶς ἀραβοφώνου Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἱεριχώ.

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὴν ἔφθασε τὸ Σάββατον 14<sup>ην</sup> / 27<sup>ην</sup> Ἰουνίου 2009, ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ'. Ἀφιχθεῖς, ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὁσιωτάτου Ἱερομονάχου Ἀνδρέου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου ὁσιωτάτου ἱερομονάχου Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων Ἀγιοταφитῶν ἱερέων ἐξ Ἱεροσολύμων προσελθόντων.

Ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπ. Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, καὶ Ἀγιοταφитῶν ἱερέων.

Ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς τὸ οὐχὶ πολυάριθμον ἀλλὰ καὶ οὐχὶ εὐάριθμον Ἐκκλησίασμα ἐκ τῶν ἐντοπίων ὀρθοδόξων πιστῶν τῆς Ἱεριχοῦς καὶ ἐκ τῶν προσελθόντων ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ τῶν κατεχομένων περιοχῶν περὶ τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου ὡς ἔπεται:

*«Προβλέψει θεϊκῇ, Ἡλιοῦ σε ὁ μέγας, σοφὴ Ἐλισαῖέ, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην ἐορτάζομεν, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σε ἔνδοξε».*

*Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εὐλαβεῖς Χριστιανοί,*

*Χάριτι θεοῦ ἡξιώθημεν νὰ ἐορτάσωμεν καὶ εὐσεβοφρόνως νὰ τιμήσωμεν τὸν μέγαν*

έν Προφήταις καί μαθητήν τοῦ Προφήτου Ἡλίου, Ἐλισσαῖον έν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς προφητικῆς αὐτοῦ δράσεως, δηλονότι τήν περιοχὴν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ καί μάλιστα τῆς ἀρχαιοτάτης πόλεως τῆς Ἱεριχοῦς.

Τό γεγονός τοῦτο ἀποτελεῖ τρανήν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ πίστις ἡμῶν εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καί ἀναστάντα δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν πίστιν τοῦ Ἀγίου Ἐλισσαίου, ὁ ὁποῖος «προβλέπει θεϊκῇ» -ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός- ἐδείχθη ὑπό τοῦ μεγάλου Ἡλίου τοῦ θεσβίτου, Προφήτης τῆς τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παρουσίας.

Ἡ δέ παρουσία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐνώπιον ἡμῶν, ἀλλά καί ἐντός ἡμῶν. Καί εἶναι ἐνώπιον ἡμῶν διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἀποτελοῦμεν μέλη τίμια. Ἐντός ἡμῶν εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀγίου Αὐτοῦ Πνεύματος καί διὰ τῆς κοινωνίας τοῦ Σώματος καί Αἵματος Αὐτοῦ κατά τήν θείαν Εὐχαριστίαν.

Νά λοιπόν διατί σήμερον εὐφραίνεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί μάλιστα ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία. Τιμῶντες σήμερον τήν μνήμην τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου κατ' οὐσίαν δοξάζομεν καί εὐχαριστοῦμεν τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν διὰ τήν ἄπειρον αὐτοῦ φιλανθρωπίαν ἀφ' ἐνός καί τάς δωρεάς τῆς θείας αὐτοῦ χάριτος πρός ἅπαν τό ἀνθρώπινον γένος.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, «οἱ παρεπιδημοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς (Ἐβρ. 11.13)» κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον χάριτι θεοῦ, ἀναξίως καί λελεπρωμένοι ὄντες ἐκ τῶν ἀνομιῶν καί παραπτωμάτων ἡμῶν, μαρτυροῦμεν καί κηρύττομεν τήν έν Χριστῷ ἀλήθειαν, ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ἀπροσωπολήπτου ἀγάπης καί δικαιοσύνης τοῦ θεοῦ καί Πατρός ἡμῶν.

Ὅπως οἱ προφῆται διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ἐμαρτύρησαν καί μαρτυροῦν τήν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως καί ἡμεῖς καλούμεθα διὰ τοῦ μαρτυρίου τῆς πίστεως ἡμῶν νά' μαρτυροῦμεν τήν ἀλήθειαν, τήν ἀγάπην καί τήν δικαιοσύνην τοῦ Χριστοῦ εἰς τούς συνανθρώπους ἡμῶν.

Μέ ἄλλα λόγια καλούμεθα νά γίνωμεν μιμηταί τοῦ βίου, τοῦ λόγου καί τῶν ἔργων τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου, ὁ ὁποῖος κατά τόν ὑμνωδόν, «Ἰθύνετο λόγῳ ἀληθείας· ὁ δέ λόγος αὐτοῦ ἐδυναμοῦτο Πνεύματι Ἀγίῳ δι' ἐναρέτου βίου καί ἔργων ἀγαθῶν. Ἀμήν».

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον, έν συνεχείᾳ δέ παρετέθη νηστήσιμος τράπεζα.

**Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας**

ngg\_shortcode\_0\_placeholder